

RÓNAI-BALÁZS ZOLTÁN

Tükröm, tükröm

*Tükröm, tükröm, mondd meg nékem,
azt, hogy mi lesz majd vidéken,
mondjuk nem az osztrák határ mellett,
fordítsd az arcom keletre szépen,
és ne hallgass rám, ha nem akarom!*

*Lássuk, mi lesz a lánnyal,
akiről az járja szerte a falun,
hogy törlesztőrészlet, mert az anyja
kamatos pénzt kért, aztán most szorul,
de nem adja még fel!*

*Hogy a nagybirtok repce-végtelenje
mellett lesz-e még veteményes?
Vagy meghal a bácsi, és a lánya
Pestről még eladni se képes
a házat, ahol gyerek volt?*

*Hogy mi lesz ott kérem, megfizetve,
köz munkából, ahol az élet
tizenhat évesen arra gondol,
angol legyen vagy német,
de drága a vonat Miskolcig?*

*És hogy én, vajon elhajózom
egy habzó média-csatornán,
vagy itt ámulok, mint ahogy eddig,
a nemzet tortába sült sorsán?
És abból marad-e még?*

Tea D.-vel

*Ó, múlt rendszer,
ó, mennyi egyszerű ötlet!
G.-t elvitték,
és senki se látta többet.
Gondja se maradt.
Lám, nincs munkád.
De megvagy.
Ha felkereslek,
beszélhetünk a multik
gazságairól, borzonghatunk
a Guildenberg-csoporton,
a korrump képviselőinken,
vagy lehetünk kulturális kreatívok,
miközben teázunk, mert az olcsó.*